

Afvalligheid en Hoe dit Plaasvind

Alhoewel dit meer as drie dekades gelede gebeur het kan ek die gesprek nog onthou. 'n Geskokte vriend het gevra: "Het jy gehoor dat Sarah nie meer 'n Christen is nie?" Wat my vriend so ontstel het was dat Sarah een van die invloedrykste, en blykbaar een van die vrugbaarste, lede van haar Intervarsity groep was. Wat sou die mense wat deur haar getuigenis vir Christus beïnvloed is, nou sê of doen? Sal hulle in hul wese geskud wees en nou aan hul eie Christelike geloof twyfel? Want die persoon wat hulle die weg gewys het na Christus toe, vertrou Hom dan nie meer nie.

Soms wonder ons of 'n individu werklik bekeerd is. En partykeer het ons 'n onverklaarbare, swak gedefinieerde gevoel dat iets makeer. Maar ons kan nie die harte lees nie. Nogtans hoor ons van vriende, aan wie se geloof ons nooit getwyfel het nie, wat hulle wegdraai van Christus af.

Afvalligheid is die ou woord wat hierdie verwerping van Christus beskryf.

Afvalligheid is die ou woord wat hierdie verwerping van Christus beskryf. Die Nuwe Testamentiese kerk was bekend daarmee. Dit was ook 'n groot bekommernis vir die skrywer van Hebreërs. Daarom het hy ook die veelbesproke woorde van Hebreërs 6:4-6 geskryf:

"Wanneer mense een keer deur God verlig is, die hemelse gawe ontvang en deel gekry het aan die Heilige Gees, die goeie woord van God leer ken het en die kragte van die toekomstige wêreld ondervind het, en dan nogtans afvallig word, is dit onmoontlik om hulle weer tot bekering te bring".

Sommige mense in die vroeë kerk het gedink dat die frase "onmoontlik om hulle weer tot bekering te bring" beteken dat hulle wat gestruikel het, nie weer opgeneem kan word in die gemeenskap nie. Maar die skrywer het nie die berouvolles in gedagte nie. Hy dink eerder aan diegene wie se hardheid van hart die weg na die kruis blokkeer. Daardie hardheid is klaarblyklik onomkeerbaar.

Daar is gesê dat daar nie 'n meer kragtige of omvangryke beskrywing van die ware Christen in die Nuwe Testament is nie, as die woorde van Hebreërs 6:4-6. Dit is sekerlik 'n asemrowende stelling as mens daarna kyk in die lig van wat 'n paar verse later van eerste lesers gesê word. Die skrywer is oortuig van iets "beter" in hulle – dieselfde dinge wat met verlossing gepaard gaan (Heb. 6:9). Die afleiding is dat, hoe kragtig die ervarings wat in Hebreërs 6:4-6

beskryf word ook al mag wees, dit nie die onderskeidende tekens van 'n Christen is nie. Dit mag teenwoordig wees selfs as daar nie 'n ware geloof is nie. Om die waarheid te sê vertel Hebreërs ons wat moontlik ervaar kan word sonder om werklik 'n Christen te wees.

Daar moet dus iets kortkom op die lys van invloede en ervarings. Dit word na vore gebring deur wat Hebreërs gesê het van 'n vroeëre geslag:

"Ons het die blye boodskap ontvang net soos hulle, maar hoewel hulle die prediking gehoor het, het dit hulle niks gebaat nie, omdat hulle nie geglo het wat hulle gehoor het nie."

(Heb. 4:2)

Daar was nie werklike vertrouwe in Christus wat gekruisig is, opgestaan het en heers as Verlosser nie.

Die waarheid en die krag van die Evangelie is ervaar. Maar “ervaar” op sigself is nie herskepping nie, tensy die evangeliese genade in die hart indring. Hebreërs 6:4-6 maak geen melding daarvan dat die gekruisigde Een vertrou is en dat sonde verwerp is nie. Eerder is hartlike ongeloof in en verwerping van Christus (ten spyte van spirituele ervarings!), baie moontlik, sodat Christus deur onself gekruisig word.

Die ware feit is dat nie een van ons die verskil kan sien tussen die begin van 'n terugval en die begin van afvalligheid nie. Die twee lyk dieselfde. Wat is dus die tekens wat hierdie siekte, wat tot die dood toe is, verklap? Is daar vroeë tekens wat ons kan attent maak op hierdie spirituele gevaar?

Hebreërs 6:8-12 stel drie dinge voor waarvoor ons op die uitkyk moet wees. Eerstens moet ons kyk na die teenwoordigheid van “*doringstruik en distels*” (Heb. 6:8). Hier eggo Hebreërs die woorde van ons Here in die Gelykenis van die Saaier. Die goeie saad van die Woord word in sommige grondsoorte (harte) geplant en dit lyk asof dit wortel skiet. Maar die grond is besmet met onkruid en dit verstik die vrugte van die goeie saad.

“Ervaar” op sigself is nie herskepping nie, tensy die evangeliese genade in die hart indring.

“Maar die sorg van die lewe en die verleiding van rykdom en begeertes na allerhande ander dinge kom op en verstik die woord, en dit bly sonder vrug.”

(Mark. 4:19)

Tweedens moet ons soek vir die afwesigheid van dinge wat altyd met saligheid saamhang (Heb. 6:9). Wat is hierdie “dinge”? Dit is sekerlik die vrug van die Gees (Gal.5:22-24). Interessant genoeg kontrasteer Paulus mondelings die vrug van die Gees met die werke van die vlees. Hierdie tekens van genade is die natuurlike gevolg van wedergeboorte. Verder het die Kruis 'n sentrale plek in so 'n lewe, want:

“die wat aan Christus behoort het die vlees met sy hartstogte en begeerlikhede gekruisig.”

(Gal. 5:24)

Die derde ding is dalk die mees ontstellende: Die gebrek daaraan om “ywer” te toon en 'n neiging om “traag” te wees (Heb. 6:11-12). Vroëer het die skrywer gewaarsku teen hoe maklik dit is om “weg te dryf” (Heb. 2:1). Maar hierdie wegdrywing gebeur stadig en word dikwels nie opgemerk nie.

Ja, afvalligheid vind plaas. Soms is die oorsaak flagrante sonde. Die pyn van veroordeling en bekering word dan vermy, en die enigste alternatief is 'n volslae verwerping van Christus. Maar soms is die oorsaak 'n doring wat stilweg in die hart groei, 'n onverskilligheid teenoor die weg van die Kruis, 'n wegdryf wat nie omgekeer word deur die kennis van Bybelse waarskuwings nie.

Dus moontlik is 'n persoonlike gesondheidsondersoek nodig. En vandag is die beste tyd om dit te doen.

Sinclair Ferguson

© 2017

www.christelikemedia.org

Hierdie artikel is deur Nic Coetzee vertaal.